

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 57

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 386 din 18 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân	2-4
Decizia nr. 414 din 18 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
208/2020. — Ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor pentru aprobarea modelului și conținutului formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”, ale legitimației de control, precum și a caracteristicilor de tipărire a acestora	8-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 386**

din 18 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, excepție ridicată de Federația Națională Pentru Protecția Animalelor din Pitești în Dosarul nr. 1.520/105/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.591D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, doamna avocat Ana-Carmen Mincic din Baroul Cluj, cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că, la dosar, partea Asociația Inițiativa Pentru Responsabilitate Civică din București a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, și o cerere de judecare în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia arătând, în esență, că textele de lege criticate, privite atât independent, cât și coroborate, aduc atingere art. 1 alin. (5) din Constituție. Referitor la art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 se arată că acesta încalcă principiul securității juridice care decurge din principiul legalității prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și cele statuate prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, întrucât nu prevăd explicit aplicarea în mod corespunzător a tuturor soluțiilor alternative eutanasierii, printre care și soluția returnării în teritoriu care a fost reglementată de Organizația Mondială pentru Sănătate Animală. În dosarul în care a fost ridicată excepția au fost depuse documente care cuprind opinii ce atestă faptul că metoda returnării în teritoriu este aplicată, dă rezultate, este funcțională și în termen relativ scurt produce efecte, respectiv împiedică înmulțirea câinilor fără stăpân. Apreciază că sunt încălcate cele reținute în Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, prin care s-a statuat că măsura eutanasierii este constituțională numai atunci când s-au epuizat celelalte soluții alternative, una dintre acestea fiind, în opinia sa, returnarea în teritoriu. Este adevărat că prin Decizia nr. 383 din 25 septembrie 2013 Curtea

Constituțională a reținut că adoptarea măsurilor concrete privind fenomenul câinilor fără stăpân ține de marja de apreciere a statului, însă considerentele acesteia trebuie coroborate cu acelea ale Deciziei nr. 1 din 11 ianuarie 2012, rezultând că, deși adoptarea măsurilor ține de marja de apreciere a statului, acesta trebuie să reglementeze alternativ toate măsurile, inclusiv aceea a returnării în teritoriu, până să se ajungă la eutanasiere. Art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 este neconstituțional în măsura în care prin sintagma „*numărul de câini [...] returnați*” s-ar înțelege altceva decât „*numărul de câini returnați în teritoriu*”, aducând atingere art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și normelor de tehnică legislativă, respectiv art. 8 alin. (4), art. 36 alin. (1) și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000. Enumerarea cuprinsă în art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 corespunde soluțiilor de gestionare a câinilor fără stăpân, astfel că termenii folosiți nu pot avea același sens. În punctul de vedere al Guvernului se face trimitere la art. 21 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.059/2013, care se referă la câinii revendicați. Or, înapoierea câinilor revendicați nu este sinonimă cu returnarea. Cele două texte sunt neconstituționale și prin coroborarea lor, deoarece art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 face referire la „*returnare*”, pe când art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 nu prevede soluția returnării în teritoriu.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că legiuitorul a stabilit prin art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 soluțiile alternative eutanasierii, soluții prioritare, în conformitate cu Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012. O eventuală omisiune de reglementare nu poate fi suplinită de Curtea Constituțională, astfel că excepția este inadmisibilă. Cât privește dispozițiile art. 10 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001, se consideră că interpretarea legii este atribuția legiuitorului, astfel că și această excepție este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 21 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.520/105/2016, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) teza întâi și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Federația Națională pentru Protecția Animalelor din Pitești într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost anulată în parte Hotărârea

Consiliului Local Ploiești nr. 502/2015 în ceea ce privește dispozițiile care reglementează reteritorializarea/returnarea (în teritoriu) a câinilor fără stăpân, cuprinse în anexa la hotărâre, respectiv în Regulamentul privind gestionarea câinilor cu și fără deținător din municipiul Ploiești.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată, în esență, că prevederile art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 sunt neconstituționale deoarece încalcă principiul securității juridice statuat prin art. 1 alin. (5) din Constituție și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012. În acest sens susține că textul criticat nu reglementează explicit aplicarea tuturor soluțiilor alternative eutanasierii, respectiv soluția „returnării în teritoriu” a câinilor care nu sunt agresivi, cuprinsă în art. 7.7.6 „Măsuri de control” din capitolul 7.7 — „Controlul populației de câini fără stăpân” al Codului sanitar pentru animalele terestre adoptat de Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor.

8. Totodată, autoarea excepției consideră că dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție și nu respectă cerințele art. 6 alin. (1) teza întâi, ale art. 8 alin. (4), ale art. 36 alin. (1) și ale art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, în măsura în care prin sintagma „numărul de câini returnați” se înțelege altceva decât „numărul de câini returnați în teritoriu” sau în măsura în care prin această sintagmă se înțelege „numărul de câini revendicați”. Astfel, dacă serviciile pentru gestionarea câinilor fără stăpân nu returnează câinii în teritoriu, invocând faptul că această soluție nu este prevăzută de art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001, atunci este imposibil să respecte prevederile art. 10 din același act normativ referitoare la consemnarea în registrele speciale a numărului de câini returnați. Tot astfel, dacă serviciile pentru gestionarea câinilor fără stăpân doresc să returneze câinii în teritoriu, în temeiul art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001, această soluție nu va fi posibilă din cauza dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001. Pentru a respecta exigența de claritate și previzibilitate a legii, fie art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 trebuie să prevadă soluția returnării câinilor în teritoriu, fie din textul art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 trebuie eliminată obligația de consemnare a „numărului de câini returnați”.

9. Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 este neîntemeiată, deoarece acestea determină în mod clar și previzibil ipotezele în care se recurge la eutanasiere, prin raportare la art. 7 alin. (1) care reglementează situațiile în care câinii pot fi revendicați sau adoptați. Cât privește critica potrivit căreia textul legal nu reglementează explicit, clar, recurgerea la toate măsurile de gestionare alternative eutanasierii, respectiv recurgerea la măsura „returnării în teritoriu”, arată că aprecierea asupra oportunității soluțiilor legislative și reglementarea asupra metodelor de gestionare a câinilor fără stăpân constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

10. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001, arată că aceasta este întemeiată, deoarece textul de lege criticat face referire la „câinii returnați”, distinct de câinii prinși, revendicați, adoptați și eutanasiați, ordonanța neexplicând această categorie cu privire la care există obligația de a ține evidența în registrele speciale vizate de medicul veterinar de liberă practică, pentru adăposturile publice din cadrul serviciilor

specializate pentru gestionarea câinilor fără stăpân, precum și pentru adăposturile asociațiilor și fundațiilor pentru protecția animalelor. Se arată că termenul „returnat” nu este definit în ordonanță și nu este precizat nici elementul în legătură cu care returnarea este analizată, ceea ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a acestuia.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 instituie o ordine clară în care trebuie aplicate măsurile de gestionare a problemei câinilor fără stăpân, astfel încât autoritățile publice chemate să o aplice nu sunt puse în situația de a alege aleatoriu una sau mai multe dintre prevederile acesteia. Sunt stabilite condiții, modalități și criterii clare, precum și obiective de aplicare, fiind înlăturate viciile de neconstituționalitate reținute de Curte prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012. Trebuie avut în vedere și art. 21 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.059/2013, potrivit căruia, pe baza declarației-angajament depuse de proprietar, serviciile specializate pentru gestionarea câinilor fără stăpân, respectiv operatorii acestora, au obligația să înapoieze câinii revendicați imediat după înregistrarea și verificarea veridicității cererii de revendicare, potrivit programului de lucru. Rezultă astfel că termenul revendicare are un conținut mai larg, cuprinzând atât acțiunea de returnare/înapoiere a câinilor către proprietari, cât și acțiunea de predare către solicitanți. În aceste condiții sunt respectate cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitor la cerințele de claritate și previzibilitate ale legii. Sunt invocate considerentele Deciziei nr. 383 din 25 septembrie 2013, apreciindu-se că în cauză criticile formulate sunt similare și că legiuitorul s-a conformat celor reținute în Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile reprezentantului autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (2) teza întâi și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 13 decembrie 2001, care au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (2) teza întâi: „Câinii nerevendicați sau neadoptati vor fi eutanasiați [...]”

— Art. 10: „Adăposturile publice din cadrul serviciilor specializate pentru gestionarea câinilor fără stăpân, precum și adăposturile asociațiilor și fundațiilor pentru protecția animalelor țin registre speciale, vizate de medicul veterinar de liberă practică, organizat în condițiile legii, în care se menționează

următoarele: data capturării, data și ora cazării în adăpost, caracteristicile individuale ale animalului, numărul de câinii prinși, revendicați, adoptați, returnați și eutanasiați, motivul eutanasierii, substanța utilizată și numele persoanei care realizează eutanasia, numărul de microcip sau al mijlocului alternativ de identificare, stabilit de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, numărul fișei de adopție, data deparazitării, data vaccinării antirabice, data sterilizării, data predării cadavrelor la societățile care vor executa incinerarea, precum și persoanele care au instrumentat manoperele respective.”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) sub aspectul cerințelor de calitate a legii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 a fost modificată prin Legea nr. 258/2013, iar prin modificările aduse s-a instituit în sarcina consiliilor locale, respectiv a Consiliului General al Municipiului București obligația de a înființa, în funcție de necesități, servicii specializate pentru gestionarea câinilor fără stăpân și de a amenaja și de a suplimenta din fonduri proprii, în funcție de necesități, adăposturi publice pentru câinii fără stăpân [a se vedea art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001]. Cu privire la câinii capturați și care ajung în adăposturi, din ansamblul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2001 rezultă că există doar două situații în care aceștia pot părăsi adăposturile: prin revendicare sau prin adopție (art. 7 și art. 8 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001).

18. În acest context, Curtea reține că autoarea excepției critică art. 7 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 din perspectiva faptului că nu reglementează aplicarea tuturor soluțiilor alternative eutanasierii — respectiv soluția „returnării în teritoriu” a câinilor. Aceasta este nemulțumită de conținutul eliptic al reglementării deduse controlului, și nu de reglementare în sine. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Așa fiind, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 105 din

28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 25 aprilie 2019, paragraful 15).

19. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001, Curtea reține că autoarea acesteia este nemulțumită de faptul că textul de lege criticat face referire la „câinii returnați”, distinct de câinii prinși, revendicați, adoptați și eutanasiați, ordonanța neexplicând semnificația acestui termen. O asemenea susținere vizează o chestiune de interpretare și aplicare a legii în sensul stabilirii sensului termenului în contextul celor reținute la paragraful 17 al prezentei decizii.

20. Cu privire la interpretarea și aplicarea legii, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, și Decizia nr. 218 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 24 iulie 2019, paragraful 25). Printr-o jurisprudență constantă, Curtea s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Astfel, prin Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14, și Decizia nr. 689 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 13 martie 2019, paragraful 23, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, aplicarea și interpretarea legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 este inadmisibilă prin prisma art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) teza întâi și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, excepție ridicată de Federația Națională Pentru Protecția Animalelor din Pitești în Dosarul nr. 1.520/105/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 414

din 18 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cristina Gheorghina Nicoară în Dosarul nr. 1.063/33/2016 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.991D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 iunie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 18 iunie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.063/33/2016, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Cristina Gheorghina Nicoară într-o cauză penală în care autoarea a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. (2) din Codul penal, în conturarea laturii subiective a infracțiunii reținându-se culpa exclusivă a autoarei pentru că a acționat contrar obligației prevăzute de art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul de lege criticat nu este formulat cu suficientă claritate și precizie astfel încât destinatarii săi să își poată conforma conduita socială, respectiv să cunoască cu exactitate ce comportament trebuie să adopte ca să nu afecteze fluenta și siguranța circulației și să nu pună în pericol viața sau

integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice sau private.

5. Se mai susține că dispozițiile criticate nu stipulează expres conduita ce trebuie adoptată de participanții la trafic, ceea ce face ca un aspect esențial, care este de natură să influențeze gravitatea sancțiunilor aplicate, să nu fie prevăzut în mod explicit în lege, ci lăsat la aprecierea subiectivă a organelor competente. Or, normele privind sancționarea disciplinară, contravențională sau penală trebuie să respecte anumite cerințe de claritate și previzibilitate, în caz contrar fiind încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii, întrucât persoana vizată nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a naturii faptei săvârșite: contravenție, infracțiune sau abatere disciplinară. Prin urmare, nereglementarea expresă a faptelor a căror săvârșire este de natură să afecteze fluenta și siguranța circulației, să pună în pericol viața și integritatea corporală a persoanelor, să aducă prejudicii proprietății publice sau private lasă loc arbitrariului, făcând posibilă aplicarea diferențiată a sancțiunilor contravenționale sau penale în funcție de aprecierea subiectivă a persoanelor care trebuie să constate fapta și să aprecieze gravitatea sa. În acest sens sunt cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 1 din 10 ianuarie 2014, nr. 224 din 4 aprilie 2017 și nr. 225 din 4 aprilie 2017.

6. Autoarea mai susține că, potrivit art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aplicabil în dreptul intern prin prisma art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Constituție, garanțiile dreptului la un proces echitabil sunt de două tipuri: unele de natură materială, altele de natură procedurală. Cele de natură procedurală vizează cerințele de calitate pe care trebuie să le îndeplinească legea aplicabilă, respectiv accesibilitatea și previzibilitatea. Or, textul de lege criticat nu permite autorului să deducă comportamentul interzis și sancțiunea aferentă acestuia. Absența unui criteriu concret de apreciere a comportamentului participanților la trafic imprimă textului de lege un caracter echivoc, ceea ce contravine art. 23 alin. (12) din Constituție, care prevede legalitatea incriminării. În consecință, textul de lege criticat este lipsit de predictibilitate, fiind de natură să aducă o atingere gravă securității juridice sub aspectul deciziilor adoptate de autoritățile competente să constate comportamentul participanților la trafic. Norma nu conferă o garanție a respectării drepturilor constituționale împotriva arbitrariului, conducând la afectarea principiului securității juridice. Prin urmare, având în vedere caracterul general și abstract al reglementării, norma incriminatoare are caracter echivoc, ceea ce contravine art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție.

7. Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, articolele dintr-o lege trebuind interpretate coroborat, completându-se reciproc și explicându-se unele pe altele. Atât în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cât și în regulamentul de punere în aplicare a ordonanței de urgență sunt arătate punctual obligațiile participanților la trafic la care face trimitere textul de lege criticat.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat de autoarea acesteia, îl constituie dispozițiile art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. În realitate, din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile legale criticate sunt cele ale art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „*Participanții la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private*”.

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor și alin. (5) sub aspectul cerințelor de calitate a legii, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei. De asemenea, se invocă prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea va face referire la cele reținute în paragraful 3 din prezenta decizie, unde s-a arătat că excepția a fost ridicată într-o cauză penală în care autoarea fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 alin. (2) din Codul penal, în conturarea laturii subiective a infracțiunii reținându-se culpa exclusivă a acesteia pentru că a acționat contrar obligației prevăzute de art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. În acest context, prevederile art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt criticate din perspectiva lipsei de claritate și precizie, apreciindu-se că destinatarii săi nu își pot adapta

conduita socială la prescripția normativă întrucât nu cunosc „comportamentul” pe care trebuie să-l adopte.

14. Curtea observă că textul de lege criticat este o normă generală care obligă la un comportament preventiv pentru protecția valorilor nominalizate: viața, integritatea corporală a persoanelor și proprietatea publică sau privată.

15. Curtea constată că în situația particulară în care se află autoarea, „comportamentul” la care face referire art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este reglementat în art. 135 lit. h) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391 din 4 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, potrivit căruia „*Conducătorul de vehicul este obligat să acorde prioritate de trecere și în următoarele situații: h) pietonului care traversează drumul public, prin loc special amenajat, marcat și semnalizat corespunzător ori la culoarea verde a semaforului destinat lui, atunci când acesta se află pe sensul de mers al vehiculului.*” Curtea reține că o prevedere similară este reglementată și prin art. 72 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 conform căruia „*Pietonii au prioritate de trecere față de conducătorii de vehicule numai atunci când sunt angajați în traversarea drumurilor publice prin locuri special amenajate, marcate și semnalizate corespunzător, ori la culoarea verde a semaforului destinat pietonilor*”.

16. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție sub aspectul nerespectării cerințelor de calitate ale legii, Curtea reține că, prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragraful 42, a statuat că sintagma „prevăzută de lege” impune ca măsura incriminată să aibă un temei în dreptul intern și vizează, de asemenea, calitatea legii în cauză: aceasta trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale, în acest sens fiind și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Cu referire la principiul aplicabilității generale a legilor, prin hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013 pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141 și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale, decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se

adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 46, și Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 23).

17. Aplicând considerentele reținute în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului anterior menționată la prezenta cauză, Curtea constată că sfera faptelor ce intră în conținutul noțiunii generice de „comportament” folosită în textul de lege criticat este reglementată atât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cât și prin Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Curtea reține că nu este posibilă enumerarea exhaustivă în textul de lege criticat a tuturor faptelor prin care să nu se afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu se pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu se aducă prejudicii proprietății publice sau private. De aceea legiuitorul a optat pentru o reglementare ce presupune un anumit grad de abstractizare și de generalitate, revenind organelor de urmărire penală și instanței de judecată în procesul de interpretare și aplicare al legii, rolul de a identifica în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și în Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 faptele ce se circumscriu noțiunii generice de „comportament”.

18. Curtea observă că persoana care dorește să conducă un autovehicul trebuie să posede permis de conducere. Persoanele care solicită prezentarea la examen pentru obținerea permisului de conducere sau a unor noi categorii ori subcategoriilor ale acestuia trebuie să îndeplinească, potrivit legii, condițiile de vârstă, să fie apte din punct de vedere medical și să facă dovada pregătirii teoretice și practice prin cursuri organizate de unități autorizate, potrivit legii [art. 23 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002]. Or, în aceste condiții, nu se poate

susține că o persoană care a parcurs un curs de pregătire și a absolvit examenul pentru obținerea permisului nu cunoaște comportamentul la care face referire textul de lege criticat. Pentru motivele anterior menționate, Curtea constată că textul de lege criticat îndeplinește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

19. Având în vedere conținutul normativ al textului de lege criticat, Curtea reține că norma supusă controlului nu este una de procedură, astfel încât prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

20. Curtea reține că autoarea a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii deucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. (2) din Codul penal, reținându-se că fapta comisă se încadrează în forma agravată, întrucât uciderea din culpă a fost comisă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori măsurilor de prevedere pentru efectuarea unei anumite activități. Măsura de prevedere nerespectată este cea reglementată prin art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Așa fiind, Curtea nu poate reține încălcarea principiului legalității incriminării și pedepsei — consacrat de prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție — deoarece acesta impune legiuitorului să legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a fi aplicate, în scopul asigurării posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale, fără a pretinde însă recurgerea la liste exhaustive, întrucât tehnica de reglementare vizează, în principal, categorii și formule generale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 499 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 966 din 15 noiembrie 2018, paragraful 23).

21. În final, Curtea observă că autoarea nu motivează excepția în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție și nici nu se poate deduce o minimă legătură între textul de lege supus controlului și textul constituțional invocat, astfel încât această critică nu poate fi supusă analizei instanței de contencios constituțional.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristina Gheorghina Nicoară în Dosarul nr. 1.063/33/2016 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN

**pentru aprobarea modelului și conținutului formularului tipizat
„Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”,
ale legitimației de control, precum și a caracteristicilor
de tipărire a acestora**

În temeiul:

— prevederilor art. 41 alin. (8) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederilor art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008, cu modificările ulterioare,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” destinat utilizării în activitatea de control a agenților constatați din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul și conținutul legitimației de control destinate utilizării în activitatea de control a agenților constatați din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă caracteristicile de tipărire a formularului tipizat menționat la art. 1 și a legitimației de control menționate la art. 2, prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 71/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”, precum și a caracteristicilor de tipărire a acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 24 aprilie 2015.

Art. 5. — Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor prin Direcția supraveghere și control va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Constantin Ilie Aprodu

București, 26 noiembrie 2020.

Nr. 208.

Modelul procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor

— față —

OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE
ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

Regim special
Exemplar 1

Seria O.N.P.C.S.B. Nr.

**PROCES - VERBAL
de constatare și sancționare a contravențiilor**

Încheiat azi, luna, anul, în localitatea, județul/sectorul

Agenții constatatori, cu funcția de, în temeiul Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

..... în baza ordinelor președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. și în baza legitimațiilor de control nr., eliberate de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în urma controlului efectuat în ziua/perioada....., luna, anul, ora, la, din, str. nr....., sectorul/județul, am constatat următoarele ¹⁾:

[1]

Agenți constatatori,

Martor,

Contravenient,

.....
.....

1) În cazul în care spațiul alocat este insuficient, se va completa pe verso.

— verso —

— față —

Regim special

Exemplar 1

Seria O.N.P.C.S.B. Nr.

Faptele de mai sus constituie contravenție/contravenții prevăzută/prevăzute la:

1. art. alin. lit. din și 5. art. alin. lit. din
 2. art. alin. lit. din și 6. art. alin. lit. din
 3. art. alin. lit. din și 7. art. alin. lit. din
 4. art. alin. lit. din și 8. art. alin. lit. din

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat contravenientul²⁾:

a), înregistrată la cu nr., având codul fiscal nr., cu sediul social în, reprezentată de, în calitate de, identificat prin seria nr., eliberat de, la data de, CNP, cu domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, și de, în calitate de, identificat prin, seria nr., eliberat de, CNP, cu domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul

b), născut la data de, ocupația, locul de muncă, cu domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, identificat prin seria nr., eliberat de, la data de, CNP

Față de contravențiile constatate se aplică următoarele sancțiuni:

A. Contravenientul se sancționează cu:

1) lei, conform art. alin. din; 5) lei conform art. ... alin. din;
 2) lei, conform art. alin. din; 6) lei conform art. ... alin. din;
 3) lei, conform art. alin. din; 7) lei conform art. ... alin. din;
 4) lei, conform art. alin. din; 8) lei conform art. ... alin. din;
 în sumă totală de lei.

Amenda se va achita în contul de amenzi deschis la Direcția de Trezorerie

Dispozițiile art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică contravențiilor prevăzute de Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, conform art. 44 alin. (4) din lege.

B. Sancțiuni contravenționale complementare³⁾

În conformitate cu art. alin. din, se dispun următoarele:

pentru fapta de la pct. [...] din prezentul proces-verbal

pentru fapta de la pct. [...] din prezentul proces-verbal

pentru fapta de la pct. [...] din prezentul proces-verbal

C. Alte mențiuni

Îndeplinindu-se obligația legală de a aduce la cunoștința contravenientului dreptul de a formula obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare, acestea sunt consemnate astfel⁴⁾:

.....

Agenți constatatori,

Martor,

Contravenient,

.....

.....

.....

²⁾ Se va completa „a)” pentru persoană juridică sau „b)” pentru persoană fizică.

³⁾ În cazul în care spațiul alocat este insuficient, se va completa pe verso.

⁴⁾ Obiecțiunile contravenientului sau, după caz, situația în care contravenientul nu are obiecțiuni sunt consemnate în spațiul alocat în acest sens.

— verso —

— față —

Regim special

Exemplar 1

Seria O.N.P.C.S.B. Nr.

Împotriva prezentului proces-verbal care ține loc de înștiințare de plată se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării. Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția. În situația în care contravenientul nu va achita amenda în termen de 30 de zile de la data comunicării procesului-verbal, se va proceda, în condițiile legii, la executarea silită.

Prezentul proces-verbal, care conține 3 file, respectiv pagini și anexele⁵⁾ aferente ce conțin pagini, s-a întocmit în 3 exemplare, din care un exemplar s-a înmânat contravenientului astăzi sau se va transmite prin poștă cu aviz de primire/prin afișare la ușa principală a sediului/domiciliului contravenientului, în cel mult două luni de la data încheierii procesului-verbal.

Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.

Am primit un exemplar
al prezentului proces verbal,

Agenți constatatori,

.....
.....

Martor,

.....
.....

Contravenient⁶⁾,

.....
.....

Martor:

Numele și prenumele, născut la data de, cu domiciliul în,
str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, identificat prin seria nr.,
eliberat de, la data de, CNP

Refuzând primirea, s-a afișat procesul-verbal pe ușa principală a sediului/domiciliului contravenientului. Drept care, s-a încheiat prezentul proces-verbal de îndeplinire a procedurii.

Agenți constatatori,

.....
.....

Martor,

.....
.....

⁵⁾ Notele de constatare întocmite în 3 exemplare și semnate de toate părțile pe fiecare pagină constituie anexă și fac parte integrantă din prezentul proces-verbal.

⁶⁾ În cazul în care contravenientul nu este de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz, procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

— verso —

Modelul și conținutul legitimației de control

— față —

— verso —

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

CARACTERISTICILE DE TIPĂRIRE a procesului-verbal și legitimației de control

I. Caracteristicile de tipărire a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor

Denumire: Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor

Seria O.N.P.C.S.B. nr. (începând cu nr. 00001)

Formularul se tipărește în 3 exemplare, pe format A4, de culori diferite (negru, roșu și verde).

Formularele se tipăresc în regim special, pe o singură față autocopiativă și pe verso cu stema instituției ca imagine de fundal (watermark), pe hârtie de calitate, care să asigure lizibilitatea scrisului atât pe original, cât și pe copii.

Formularele se broșează în carnete/blocuri a câte 50 de procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, conținând câte 150 de file fiecare.

II. Caracteristicile de tipărire a legitimației de control

Legitimația de control este un card din material plastic, de culoare albastră pe ambele fețe, în formă dreptunghiulară, cu dimensiunile de 7 cm x 11 cm și grosimea de 1,5 mm, ce conține următoarele informații:

Pe față:

1. în partea de sus, central, sunt înscrise unele sub altele următoarele cuvinte: OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR, DIRECȚIA SUPRAVEGHERE ȘI CONTROL.

2. în partea centrală a legitimației de la stânga spre dreapta:

— un chenar dreptunghiular conține fotografia color a titularului, cu dimensiunea de 3 cm x 3,4 cm, iar la dreapta acesteia sunt menționate unele sub altele: numele, prenumele și funcția titularului, cu scrisul embosat;

— sigla Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor în culori se poziționează în partea central-dreapta a legitimației;

— în colțul drept al legitimației va fi imprimat în culori, în diagonală, tricolorul;

— în centrul legitimației este înscris cuvântul „PREȘEDINTE:” și sub acesta un spațiu punctat în care va semna președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor aflat în funcție la data emiterii legitimației, sau înlocuitorul acestuia, conform legii.

3. în partea de jos sunt înscrise la rând cuvintele „LEGITIMAȚIE DE CONTROL NR. ...”.

Pe verso:

1. în partea de sus, central, sunt înscrise următoarele cuvinte: VIZA PENTRU ANUL

2. în partea de jos sunt înscrise la rând următoarele cuvinte: SEMESTRUL I și SEMESTRUL II deasupra chenarelor în care se aplică viza aferentă fiecărui semestru sub forma unei holograme cu sigla Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor cu dimensiunile de 1,2 cm x 1,2 cm.

Legitimația se tipărește în regim special, pe card de plastic special securizat, laminată holografic și având elemente grafice de securitate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

